

ongeschiktheid en herhaalde recidieven tot zóó langen tijd van invaliditeit kunnen leiden, dat de patiënt vrijwel blijvend ongeschikt voor zijn beroep zou worden, kunnen nu nog voor rekening van het invaliditeitsfonds worden geopereerd; mits tijdig machtiging daartoe gevraagd wordt.

Wat de breukenkwestie betreft; ten volle deelen de geneeskundigen der R.V.B. de opvatting van HUESE, dat het voor een man in de kracht van het leven gewenscht is, zich voor een breuk te laten opereeren. Met deze vrijwel algemeene geneeskundige overtuiging heeft echter de Invaliditeitswet niets te maken. Wordt een breuk door een band goed ingehouden, dan is de patiënt niet $\frac{2}{3}$ arbeidsongeschikt en valt dus niet in de termen voor operatie krachtens art. 99 I.W.

Het is mij bekend, dat het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* slechts zeer beperkte ruimte voor kwesties, als hier vermeld, kan afstaan; daarom zou ik den collega's willen voorstellen, dergelijke vragen liever in het *Tijdschrift der R.V.B.* te doen plaatsnemen, dat gaarne daarvoor ruimte beschikbaar stelt, en aan alle ingeschreven geneeskundigen wordt toegezonden.

Amsterdam, 7 Mei 1922.

V. GRAVESTEN.

Ook in een beperkte ruimte zijn dergelijke vragen te stellen en te beantwoorden. Dit bewijzen de verleden week door HUESE gestelde vragen en het thans door GRAVESTEN gegeven antwoord. Onze redactie is steeds bereid voor alle mogelijke voor onze lezers belangrijke vraagstukken de noodige ruimte beschikbaar te stellen, maar heeft geen plaats voor langdradige en overbodige uitweidingen, waartoe, helaas, schrijvers van ingezonden stukken hier te lande maar al te geneigd zijn. Als ieder, die wat op zijn hart heeft, dat kort en krachtig, zonder onnoodigen omhaal van woorden zegt, is het leesbaar en wordt geen kostbare ruimte verknoeid.

P. MUNTENDAM.

DE BEHANDELING DER ARTHRITIS GONORRHOICA.

In het *Tijdschrift* van 29 April doet ROMBACH mededeeling omtrent een geval van arthritis gonorrhoeica en noemt daar de immobilisatie „hét geneesmiddel bij uitstek”.

Gezien het resultaat der immobilisatie, ook alweer bij ROMBACH's patiënt, is het wel zonderling hier te spreken van hét geneesmiddel bij uitstek. Er kan niet genoeg gewaarschuwd worden tegen deze wijze van behandelen, die steeds belangrijke atrophie en dikwijls ankylose tengevolge heeft. *Immobiliseer nooit* bij een arthritis gonorrhoeica geldt als een axioma voor hen, die deze aandoening meermalen hebben behandeld. Stuwing volgens BIER, in den beginne kort, langzamerhand gedurende langeren tijd, en zoo spoedig mogelijk bewegingen in het warme bad (lichte koorts is geen tegenaanwijzing) geven de meesten kansen op herstel van de functie van het gewricht.

Amsterdam, 6 Mei 1922.

B. SWAAB.

ACTIEVE IMMUNISEERING TEGEN DIPHTHERIE.

Naar aanleiding van het artikel van HULSHOFF POL, wil ik opmerken, dat de actieve immuniseering slechts toegepast kan worden in ziekenhuizen, weeshuizen enz. in inrichtingen dus waar gemakkelijk contróle mogelijk is. De reactie van SCHICK is minder eenvoudig, dan die van PIRQUET; de methode van VON BEHRING eischt meervoudige inspuitingen. Voor een toepassing en masse, die gelijktijdig met de vaccinatie in het eerste levensjaar moet kunnen geschieden, dient de methode zoo eenvoudig mogelijk te zijn.

SCHICK, die den krachtigsten stoot tot de actieve immunisatie heeft gegeven, was zoo vriendelijk mij in September 1921 enkele inlichtingen te geven. Voor zijn reactie dringt SCHICK aan de verdunning van het toxine zoo kort mogelijk vóór de inspuiting te doen geschieden. Verder verkiest hij het toxine van het Department of Health van dr. PARK, boven dat van de Behringwerke.